

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

23. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ 23rd ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

13 KASIM/NOVEMBER - 1 ARALIK/DECEMBER 2019

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ

dpet

Tüpraş

YEVGENI ONEGIN EUGENE ONEGIN

EUGENE VAKHTANGOV THEATRE

Yazan Novel by:

Alexander Pushkin

Fikir, Kompozisyon ve Sahneleme

Concept, Composition and Staging:

Rimas Tuminas

Sahne Tasarımı Stage Design:

Adomas Jacovskis

Kostüm Tasarımı Costume Design:

Maria Danilova

Müzik Music:

Faustas Latenas

Koreografi Choreography:

Angelica Cholina

Işık Tasarımı Lighting Design:

Maya Shavdatuashvili

Müzik Direktörü Music Director:

Tatiana Agayeva

Oynayanlar Performers:

Sergeiy Makovetsky, Aleksei Guskov,
Victor Dobronravov (Yevgeni Onegin), Artur Ivanov (Emekli
Hussar Retired Hussar), Oleg Makarov,
Vasily Simonov (Vladimir Lensky), Eugenia
Kregzhde (Tatyana Larina), Irina Kupchenko
("Tatyana'nın Düşü" "Tatyana's Dream"),
Maria Volkova, Natalia Vinokurova (Olga

Larina), Katerina Kramzina (Domralı gezgin
Wanderer with domra), Lyudmila Maksakova
(Dadı, dans hocası Nanny, dancing master),
Pavel Tekheda – Kardenas (Dans sınıfı
eğitmeni Tutor of the dancing classes),
Olga Borovskaya, Adelina Gizatullina,
Maria Shastina, Ekaterina Simonova, Irina
Smirnova, Yana Sobolevskaya, Alexandra
Streletsina, Natalia Vinokurova, Maria Volkova
(Dans sınıfındaki kızlar Girls the dancing
class), Olga Borovskaya, Yana Sobolevskaya
(Anisya, hizmetçi Anisya, housekeeper), Elena
Melnikova, Alexey Kuznetsov (Larin'in eşi
Larin spouses), Sergey Bataev, Yuriy Kraskov,
Artem Parhomenko, Valery Ushakov
(Larin ailesinin komşuları Neighbours of
Larin family), Artem Parhomenko (Ulan),
Maria Rival ("Bunny"), Elena Sotnikova
(Moskova'daki kuzen Moscow cousin), Liubov
Korneva (Kuzen Cousin), Yuriy Shlykov (Prens
Prince)

ZORLU PSM TURKCELL SAHNESİ

21 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.00

22 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.00

Ara dahil yaklaşık 205' sürer.
Lasts app. 205' with an
intermission.

Rusça; Türkçe ve İngilizce üstyazılı.
Russian with Turkish & English
surtitle.

Biletler Tickets 300, 250, 180, 120,
90 TL
Öğrenci Student 15 TL

GÖSTERİ SPONSORU
PERFORMANCE
SPONSOR

YÜKSEK KATKIDA
BULUNAN MEKÂN
SPONSORU
VENUE SPONSOR
WITH THE HIGHEST
CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

GOLDEN MASK
DESTEKÇİLERİ
GOLDEN MASK
SUPPORTERS

■ Rimas Tuminas, *Yevgeni Onegin* prodüksiyonunda Puşkin'in romanının tam bir uyarlamasına girişmekten ziyade, ana tema olarak Tatyana'nın Onegin'e duyduğu ve bir prologu ve epilogu olan bir hikâyeyi seçiyor.

Performans, Puşkin'in karakterlerinin belleği ve imgeleminde gözler önüne seriliyor. Onegin'in sayfiye malikânesindeki odasından Larin'in hemen yakındaki evine, oradan Moskova'ya ve son olarak da yine Onegin'in odasına geçiyoruz. Olayların çapı sürekli değişiyor: tantanalı kutlamalardan gözden uzak tefekkür anlarına, kalabalık sahnelerden tek başına anılara dalma sahnelerine, hepsi Tatyana'nın çerçevelenip Onegin'in koltuğunun yanındaki duvara asılmış olan aşk mektubunun parçaları gibi geçmişten çekilip alınmış.

Bellekteki imgeler geçmişle gelecek, gerçekte imgelem arasında bölünmüş durumda. Bundan dolayı sahnede de iki Onegin var: biri yirmi beş yıl sonra olan biteni hatırlayan olgun bir adam, diğeri de bu olup bitende yer alan genç Onegin. Benzer şekilde iki tane de Lensky var: biri tüm olaylar sırasında orada olan ve bir düelloda yaşamını yitiren genç Lensky, diğeri de öldürülmesi Onegin'in yoldaşı olacak kır saçlı, hayali bir Lensky. Bir de Puşkin'in yazmadığı, tıpkı Onegin gibi yaşlanmış ve Puşkin'in gençliğinden, Rus kültürünün altın çağından, çıkıp gelmiş gibi duran bir karakter daha var. Bu, havalı ama savaşta sakatlanmış, zeki ama bezmiş, aklına gelen her şeyi kuran emekli bir süvari. Yazarın sesi ve "aklın donuk imaları ile acı çeken bir yüreğin tuttuğu kayıtları" söylemek için müdahale etme hakkı da bu karaktere verilmiş.

Yevgeni Onegin 19. yüzyılda "Rus yaşamının bir ansiklopedisi" olarak görülüyordu: başkentteki Rusların günlük yaşamından sahneler, fikirleri, ruh halleri ve alışkanlıkları Puşkin'in ana temalarında kendini buluyordu. Rimas Tuminas'ın prodüksiyonu ana hikâyenin de ötesine geçiyor. Örneğin, Tatyana'nın isim yortusu kutlaması melankoliye boğuluyor: bu Tatyana'nın sevgilisine duyduğu özlemin yanı sıra varoluşsal bir "Rus melankolisi". Bu durumu kederli, derin bir nostaljiye boğulmuş ve en saf haliyle bir Rus halietiruhiyesi olarak gören pek çok şair ve felsefeciye derin bir düşünce malzemesi olmuş bir hal bu.

Performansın sınırları alabildiğince açık: ana olay örgüsüne iki yan öykü eşlik ediyor. *Yevgeni Onegin*'in ana karakterlerinin yanı sıra Puşkin döneminde başkentte, kırsalda ve hatta ormanda yaşayan karakterlerden oluşan bir "koro" da bulunuyor. Yorucu Moskova yolculuğu sırasında Larinlerin arabasının önünden bir beyaz tavşan geçer; bu yorgun yolcuların akıllarının oynadığı bir oyun ya da gerçekten yabani bir hayvan olabilir. O dönemin Rusya'sında yolda bu hayvana rastlamak kötüye alamet olarak yorulurdu (günümüzde kara kedide olduğu gibi). Bir söylentiye göre 1825 Aralık'ında çara karşı bir ayaklanmaya katılmak üzere St Petersburg'a giderken Puşkin'in önünden de bir beyaz tavşan geçmiş. Bunun üzerine geri dönen Puşkin, sürgün ve belki de ölüm cezasından kurtulmuş. Bu olayın anısına, o yola üzerinde bir tavşan resmi ve "Senato Meydanı'nda 416 kilometre" yazılı bir tabela dikilmiş...

■ Rimas Tuminas in his production of *Eugene Onegin* does not aim at a full scenic adaptation of Pushkin's novel in verse. For his main theme he chooses a story of Tatyana's love for Onegin, a story with prologue and epilogue.

The performance unfolds in the memory and imagination of Pushkin's characters. We are transferred from Onegin's room into his country estate, then into the Larin's house nearby, then to Moscow – and finally back to his room. The scale of events constantly changes: from noisy celebrations to secluded contemplation, from crowd scenes to lonely recollections, all of which are drawn together from the past just like the fragments of Tatyana's love letter, framed and hung on the wall next to Onegin's arm-chair.

The images in memory are split between past and present, between reality and imagination. Therefore, there are two Onegin's on stage: the mature one recalling the events a quarter of century later and the second, younger one who takes part in them. There are two Lenskys on stage as well: the very young one as he was during the events, which led to his death in a duel and the second an imaginary white-

well as existential "Russian melancholy", the subject of deep reflection for many poets and philosophers who perceived it as an expression of a sad, deeply nostalgic and purely Russian state of mind.

The horizons of the show are as wide as possible; the main plot is accompanied by the side storylines; and next to the main characters of *Eugene Onegin* there is a "chorus" created out of characters of the Pushkin epoch, the inhabitants of the capital, the countryside and even ... the forest. During the exhausting journey to Moscow, a white hare crosses the path of the Larins' carriage, either an apparition in the mind of the weary travelers or a real wild animal. To meet it on the road was considered a bad omen in Russia (just like a black cat nowadays). According to legend, a hare like this one ran across the road in front of Pushkin himself when he was going in a carriage to St Petersburg in December of 1825 to take part in the uprising against the tsar. Pushkin turned back, and by doing so avoided exile or even the death sentence. In memory of this event a road post was erected with the depiction of a hare on it and a sign reading "416 miles to the Senate Square"... ■